

Homeopatin förklarar bakgrunden till att vaccinering kan ge följsjukdomar

Varför kan influensa och influensavaccin ge narkolepsi, autism och andra allvarliga sjukdomar? Faktum är att många människor fick liknande symtom efter att de hade insjuknat i spanska sjukan, alltså en influensasjukdom – innan vaccinets intåg i sjukvården. Det medicinska etablissemanget menar dock att det finns vetenskapliga studier som visar att influensavaccin inte kan orsaka dessa sjukdomar. I den här artikeln tittar den diplomerade homiatrikern Monika Swärd djupare på homeopatins förklaringsmodell till varför vaccinering kan ge följsjukdomar.

Vad är då kännetecknet för en epidemisk sjukdom? I nutid beskrivs kriteriet som följande: ”Kriteriet på en epidemi är att antalet drabbade stadigt ökar tills epidemin har nått sin kulmen. Om antalet drabbade sedan inte minskar, utan ligger kvar på ungefär samma nivå, har epidemin blivit en endemisk sjukdom”. Grundaren av den homeopatiska metoden var den tyska läkaren Samuel Hahnemann (1755-1843). Hahnemann menade att det fanns tre olika typer av sjukdom, den akuta, den epidemiska och den kroniska. De är till sin natur och sitt förfarande vitt skilda. Samuel Hahnemann har skrivit om epidemiska sjukdomar och vaccinationer i sitt bokverk *Organon 6:e upplagan*. I *Organon § 100* på sidan 71 skriver Hahnemann om naturen för epidemiska sjukdomar. Han beskriver där utförligt att varje ny epidemisk sjukdom alltid kommer i en ny förändrad form. Den kan vara snarlik de som förekommit

tidigare men kommer ändå i varje nytt utbrott skilja sig i sina symtom och han skriver ”Vid noggrann undersökning visar det sig nämligen, att varje ny sjukdomsbild i många avseenden mycket avviker från sin föregångare, vilka tidigare falskeligen betecknats med ett bestämt namn”.

Ett större samlat sjukdomstillstånd

Hahnemann skriver vidare i *Organon § 103* på sidan 72 att ”En patient kan ha drabbats av endast vissa, en andra och tredje patient av andra symtom, vilka egentligen endast utgör avskilda delar av ett samlat, större sjukdomstillstånd”. Så, då kan vi ju förstå att om en grupp människor drabbas av en epidemisk influensa, eller till och med pandemisk influensa som exempelvis spanska sjukan, så kommer inte alla personer att uppvisa precis samma symtom. I regel ser homeopaterna redan efter de första behandlade influensafallen vilken symtombild/vilka symtombilder

som gäller för den aktuella influensan, och kan avgöra vilka medel (cirka 1-3 olika medel) som det rör sig om vid just den influensan.

Varje influensa är ny till sin natur

I *Organon §§ 102-104* beskriver Hahnemann att varje influensa alltid kommer att vara ny och olik till sin natur från de föregående. Vår svenska homeopat Klara Fransén som var verksam i Sverige under spanska sjukan – pandemin som var den värsta sedan digerdöden – skrev i sin bok ”Den Homeopatiska självläkaren” att just Spanska sjukans simile symtombild* bäst stämde överens med *Bryonia Alba* (vit hundrova) och *Rhus toxicodendron* (giftsumach). Så hon skickade medicinerna som brevpulver till de sjuka och hjälpte på så vis många människor att överleva den mycket svåra farsoten. K. Fransén samarbetade med företaget DCG (som fortfarande än i dag tillverkar homeopatiska mediciner) där de annonserade i dagstidningarna vilka 1-3 olika medel som det kunde röra sig om vid den aktuella influensan, så att den sjuke lätt kunde gå till det homeopatiska apoteket och köpa rätt homeopatiskt medel, i det här fallet mot spanska sjukan.

– Ja, det var tider det!

* Förklaring av Similie symtombild: Likhetsteser eller similitiregeln lyder ”*similia similibus curentur*”, som översätts till svenska till ”liknande kan/bör med lika botas”, som innebär att ”om en substans framkallar symptom hos en frisk, är det möjligt att med samma substans bota liknande symptom hos en sjuk”.

Följsjukdomar av spanska sjukan

I Läkartidningen beskrivs att det blev narkolepsilikhade följsjukdomar hos de som hade haft och överlevt ”spanska sjukan”, som var en influensa som orsakades av viruset H1N1 ”Många med spanska sjukan fick komplikationer. Bland de mest påtagliga var de psykiatriska följderna. De som insjuknat drabbades av ångest, trötthet och melankoli. En undersökning i Norge 1872–1929 visade att från 1919 och framåt ökade antalet intagna på norska mentalsjukhus sexfaldigt! Många drabbades också av kronisk trötthet. I Tanzania noterades att hela byar av invånare drabbades av extrem trötthet, så pass att de inte orkade stå. En del av dessa patienter sades ha »encephalitis letargica«. Människor somnade plötsligt, under pågående aktivitet. Flera utvecklade också ett Parkinsonliknande tillstånd. Andra fick en för tidig demens. Intressant nog vaknade flera av dessa patienter upp ur sin demens 5–10 år efter att de hade insjuknat, och man talade om post-influensa

I bild syns Bryonia, hundrova. Hundrova var växten som det homeopatiska medlet baserades på vid influensaepidemin Spanska sjukan som härjade 1918-1920. Hundrova är giftig. (I bild syns Bryonia dioica, medan Bryonia alba är den som återfinns som homeopatiskt medel).

reversibel schizofreni. Likheterna med dagens narkolepsi är slående.”

Encephalitis letargica och autismspektrastörningar

Influensainfektionen i sig kunde således orsaka hjärninflammation och orsaka narkolepsi-liknande tillstånd, och andra tecken på bristande hjärnfunktion. På den engelska Wikipedia så beskrivs att encephalitis letargica, en atypisk hjärninflammation, spred sig som en epidemi under spanska sjukan och de sjuka beskrevs så här ”De kunde vara vid medvetande och vara vakna men var inte alerta. De kunde sitta orörliga, mållösa hela dagen i sina stolar, helt sakna energi, drivkraft, initiativ, motiv, aptit, viljan att påverka eller önska. De registrerade vad som pågick runt dem, men utan aktiv uppmärksamhet och med en djup likgiltighet. De förmedlade inte heller känslan av livet och att leva. De var lika obetydliga som spöken, och lika passiva som zombies”.

Förutom narkolepsi, så kan man tänka sig en parallell till autism – autismspektrastör-

ningar kan nämligen även de förorsakas av infektioner som påverkar hjärnan.

Återställelse genom liknande sjukdom (vaccinering)

Samuel Hanhemann skriver om fenomenet i Organon §§ 35- 50, sid 39-45 i kapitlet ”Återställelse genom liknande sjukdom”. Om den nya sjukdomen, som erhålls genom vaccinering, är olik den tidigare sjukdomen som man vaccinerar mot, det vill säga om smittämnen inte är helt identiska, så uppstår det en ytterligare sjukdom i organismen. Organon sidan 40 ”En ny sjukdom inverkar under lång tid på organismen och kompletterar till slut den olika, gamla sjukdomen. De båda sjukdomarna ger tillsammans en komplicerad sjukdomsbild, och var och en intager sitt eget område i organismen”. Samuel Hanhemann skriver även längre ner på samma sida ”vid inverkan från olämpliga läkemedel (allopati *) utökas den naturliga sjukdomen med en olik, konstlad sjukdom, så den sjuke blir dubbelt så sjuk”.

*Allopati = homeopaternas beteckning för skolmedicin och som bygger på den olika principen ”contraria contrariis curantur”. Allopati bygger på principen att borttaga symtomen genom sin motsatsmetod. Exempelvis om huden har blivit utsatt för en brännskada, så ska yttre kyla appliceras direkt på skadan. Smärtan blir intalat bättre men brännskadan blir allvarligare och mer svårbotad.

Kroppsliga besvär överförs till själsplan

Samuel Hahnemann skriver i Organon § 216 sidan 108 om hur en sådan dödshotande sjukdom, med varbildningar i lungorna, snabbt kan urarta till en psykisk sjukdom. ”Däri genom kan den dödsfara som är förknädd med kroppssymtomen försvinna och de senare förbättras under tiden så att patienten nästan återvinner hälsan”. I samma stycke skriver han vidare ”med andra ord de grövre kroppsorganens besvär överförs till det själsliga, psykiska planet dit ingen kirurgs kniv kan nå”.

Eftersom influensor aldrig är någon statisk sjukdom och vi aldrig kan veta hur nästa kommer att se ut till sin natur, så kommer organismen eventuellt inte att kunna läka med den, utan sjukdomen i sig själv ”lever vidare” i organismens inre. Därför kan influensavacciner ge de sjukdomar som de har för avsikt att förebygga.

Så vad skiljer det naturliga insjuknandet från en vaccinering? Ingenting mer än att vid ett naturligt insjuknande så hinner kroppens immunförsvar mobilisera sig och göra sitt jobb. Vid en vaccination tvingas det sjuk-

domsalstrande ämnet direkt in i organismen som en trojansk häst, bakom immunförsvarets linje. Så med det kan sägas att det i sig inte är vaccinet som ger vissa individer följsjukdomar eller nya sjukdomar, utan sjukdomen i sig självt.

Är det etiskt att vaccinera?

Med den här synen på sjukdom har vi en förklaring till varför vissa individer drabbas av narkolepsi, autism och så vidare som en följsjukdom efter en vaccinering. Därmed så kommer vi in på den etiska frågan med vaccination. Vi vet att det handlar om en inympning av en sjukdom, sjukdomar gör det de ska göra, nämligen att få organismen att skapa symtom som är karaktäristiska för den sjukdomen. Dessutom är det omöjligt att veta hur influensan kommer att utveckla sig till nästa år, så vilda chansningar till förebyggande influensavaccin är helt bortkastat – det är också därför som vi varje år får läsa i tidningen att influensavaccinet inte fungerade särskilt väl i år heller! När vi dessutom också vet att de epidemiska sjukdomarna ger följsjukdomar och att ett vaccin inte kan fungera på två snarlika influensor – varför ska vi då överhuvudtaget vaccinera? Vi skulle förmodligen också se att följsjukdomarna skulle bli mildare, om immunförsvaret hade fått vara med och göra sitt jobb genom att bekämpa inkräktaren, på det sätt som naturen har avsett, det vill säga redan när den är på väg att ta sig in i kroppen. Det är därför som alternativmedicinare i regel principiellt är emot vaccinationer. Med inympningen av en sjukdom följer även andra ämnen som är tänkta att förbättra, förstärka och konservera själva vaccinet – men som i stället blir en toxisk belastning för organismen och som kan få vilket immunförsvar som helst att påverkas negativt och ”go bananas”. Om vi ser på epidemiska sjukdomar i relation till den levande organismen på det sätt som Samuel Hahnemanns efterföljare, homeopaterna, gör och arbetar utifrån, så skulle nog det kunna ge större chans för bot av sjukdomar och förståelse av dess natur. Inte minst för att det gäller att stärka det friska i kroppen och göra kroppen motståndskraftig.

Läs mer:

Organon, 6:e upplagan. (Arcanum AB, Mölndal 1990 andra upplagan)

Länk till Läkartidningens artikel om spanska sjukan: <https://tinyurl.com/y2o64vzk>

Text: **Monika Swärd**, diplomerad homiatriker
Foto: **Sara Boo**